

d) nařídila se jen jedna dražba, při níž se předměty prodaly i pod cenou odhadní;

e) hned po skončení dražby slušelo z pravidla složenou cenu rozdělit. Pokud by tu však mohly býti zvláštní nároky osob třetích, odpadlo rozdělení a složená suma i se spisy odevzdala se soudu, jenž pak učinil další zákonné kroky dle předpisů ob. ř. s. (dv. dek. z 8. srpna 1837 č. 218 sb. z. s.).

Řízení audienční od 1. ledna 1898 již neplatí, neboť bylo výslovně zrušeno čl. III. č. 4 uv. z. k c. ř. s.

Řízení bagatelní.

Řízení bagatelní čili řízení ve věcech nepatrných upravují nyní §§ 449 až 453 nového řádu soudního z 1. srpna 1895 č. 113 ř. z.

I. Přípustnost.

Řízení bagatelní (ve věcech nepatrných) má místo jen tehdy, když obnos peněžný žalobou požadovaný neb hodnota sporného předmětu nepřevyšuje 50 zl. neb konečně když žalobce projeví ochotu přijati místo předmětu žalobou vymáhaného obnos peněžný 50 zl. nepřevyšující. Pro toto počítání hodnoty předmětu sporného rozhodna je doba podání žaloby; k vedlejším povinnostem (příbytek, plody, úroky a pod.) se však při počítání hodnoty nepřihlíží (§ 448 c. ř. s. § 54 j. n.). Hodnota předmětu sporného nesmí převyšovati 50 zl., zvýší-li se tudíž během řízení následkem změny žaloby (§ 235 c. ř. s.) hodnota ta přes 50 zl., nelze již užiti na dále řízení bagatelního, nýbrž užiti třeba předpisů daných pro řádné řízení před soudy okresními (§§ 431 až 447), předpokládajíc ovšem, že i po změně žaloby zůstane soud okresní na dále věcně příslušným (§ 453 c. ř. s.).

II. Zvláštnosti řízení bagatelního.

Odchytky, které v řízení bagatelním se naskytují od řádného řízení před soudy okresními, jsou tyto:

1. Manželka může manžela svého ve sporu zastupovati. Plnou moc může manžel osobně se dostavivši manželce i protokolárně uděliti (§§ 449, 451 č. 4 c. ř. s.).

2. Bylo-li jednáno odděleně o některé ze čtyř t. zv. obran privilegovaných (obranu privilegované jsou: námitka vyloučení pořadu práva, n. nepřislušnosti soudu, n. zahájeného sporu a n. věci pravoplatně rozsouzené, § 239 odst. 2) a byla-li obrana privilegovaná zamítnuta, musí soudce po prohlášení tohoto rozhodnutí naříditi, by se hned jednalo o věci hlavní (§ 450 civ. ř. s. »hat der Richter« a cont. § 261 c. ř. s. »kann der Senat«). Rozhodnutí o obraně privilegované se v takovémto případě zvláště nevyhotoví, nýbrž pojme se do rozhodnutí o věci hlavní.

3. Rozsudek budiž ústně prohlášen.

Písemné vyhotovení rozsudku doručí se oběma stranám z moci úřední. Byly-li však obě strany při prohlášení rozsudku přítomny, doručí se jim písemné vyhotovení rozsudku jen k jich žádosti, nikdy z moci úřední. Přítomnost obou stran při prohlášení rozsudku má však ještě další velmi důležitý účinek. Byly-li totiž obě strany přítomny prohlášení rozsudku, počíná účinnost rozsudku naproti stranám již prohlášením jeho (ne tedy teprve doručením písemného vyhotovení rozsudku, § 416 odst. 1. a contr., neb je možná, že dle shora řečeného k písemnému jeho vyhotovení ani

nedojde) (§ 452 c. ř. s.). Z toho však dále plyne, že i 14denní lhůta odvolací počíná běžeti již od prohlášení rozsudku přítomným stranám (§ 464 odst. 2. c. ř. s.). (Též lhůta rekursní počíná běžeti, byly-li obě strany přítomny prohlášení usnesení, již od tohoto prohlášení, § 521 odst. 2. c. ř. s.) Proto také protokol jednací obsahuj o tom poznámku, byly-li obě strany publikaci rozsudku přítomny (§ 451 č. 4 c. ř. s.).

III. Opravné prostředky:

1. Odvolání proti rozsudku připouští se jen z důvodů zmatečných v § 477 č. 1 až 7 uvedených (§ 501 c. ř. s.). O tom pouč soudce strany přítomné a poučení to pojato budiž i do písemného vyhotovení rozsudku (§ 452 odst. 2. c. ř. s.).

Sporná je však otázka, zda-li možno odporovati rekusem rozsudku, jímž i o útratách sporu bylo rozhodnuto a proti němuž apelace pro nedostatek náležitostí § 501 c. ř. s. je vyloučena, aspoň co do vyměření útrat? Vzhledem k předpisu § 55 c. ř. s., který připouští rekurs proti vyměření útrat, aniž by současně bylo odporováno rozhodnutí o věci hlavní, a vzhledem dále k předpisu § 517 č. 5 civ. ř. s., který připouští rekurs, když bylo rozhodnuto o útratách usnesením, slušelo by k otázce shora zmíněné kladně odpovědět i rekurs připustiti.

2. Rekurs.

V řízení bagatelním lze podati rekurs jen proti usnesením v § 517 c. ř. s. taxative uvedeným. Případy ty jsou:

a) když bylo usnesením odepřeno zavedení nebo pokračování zákonného řízení o žalobě;

b) bylo-li usnesením rozhodnuto o návrhu na zřízení neb doplnění jistoty pro útraty sporu;

c) byl-li rok usnesením odročen, ač nejsou tu podmínky odročení (sc. podmínky § 134 c. ř. s.), předpokládajíc zároveň, že rok byl odročen na dobu delší 4 neděl (§ 517 č. 3 ve spojení s § 141 c. ř. s.);

d) byl-li usnesením zamítnut návrh na povolení vrácení ku právu předešlému (restituce in intergrum) pro zmeškání roku nebo uplynutí lhůty k podání prostředku opravného;

e) bylo-li rozhodnuto usnesením o útratách sporu (o čemž již byla shora řeč) (§ 517 c. ř. s.).

3. Doložití sluší, že proti rozhodnutím soudu odvolacího je další opravný prostředek naprosto vyloučen. Vyloučeno je tudíž jak dovolání (revise) tak i stížnost (rekurs) k nejvyššímu soudu (§§ 502, 517 odst. 2. c. ř. s.).

IV. Protokol jednací. O tom viz § 451 c. ř. s. a čl. Protokoly soudní.

Řízení celní.

I. Řízení celní zahrnuje veškeré povinnosti a jednání, jež vztahují se na došlé i vyšlé zboží. Celní řízení začíná se podáním ohlášení zboží (deklarace celní), bez kterého celní řízení vůbec není možno; řízení to jest pokládati za ukončené po vyhotoveném potvrzení (celní boleta) a ukončení celního řízení a zapravení celního poplatku (§§ 98 a 99 cel. a mon. ř.). Vydav toto potvrzení, dovoluje celní úřad, aby zboží podrobené celnímu řízení odneseno bylo z úředního skladiště nebo městiště a dopraveno bylo na místo určení.